

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 126/2017-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia „*ľudských práv KS Prešov č.: 21 Co/32/2015-305 z 26. 1. 2016*“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie „*ľudských práv*“ rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 21 Co 32/2015 z 26. januára 2016.

2. Z obsahu sťažnosti možno usúdiť, že sťažovateľka nie je spokojná s postupom Okresného súdu Poprad v konaní „*o zrušenie nezákonnej darovacej zmluvy*“ a jeho rozhodnutím, ktoré potvrdil krajský súd. Sťažovateľka vytýka všeobecným súdom závažné procesnoprávne pochybenia, ktorými boli porušené jej základné ľudské práva a právo na nestranné súdne konanie a racionálne rozhodnutie vo veci, a keďže nemá finančné

prostriedky (bola oslobodená od poplatkov), žiada ústavný súd, aby vec vrátil „*príslušnému súdu na spravodlivé prejednanie iným sudcom*“.

3. Keďže sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľku listom z 19. mája 2016 poučil o náležitostiach návrhu na začatie konania a najmä o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o ustanovenie právneho zástupcu (zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) vrátane postupu, ako sa takejto právnej pomoci dožadovať. Ústavný súd sťažovateľku vyzval, aby v lehote 14 dní preukázala, že Centru právnej pomoci podala písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom, a následne aby v lehote 14 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o jej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci predložila písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na jej zastupovanie. Súčasne bola upozornená na možnosť (ak nesplní podmienky uvedené vo výzve) odmietnutia jej žiadosti pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Výzva jej bola doručená 24. mája 2016.

4. Ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala 9. júna 2016 v tejto veci Centru právnej pomoci Liptovský Mikuláš (ďalej len „centrum“) žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta v konaní pred ústavným súdom. Centrum o jej žiadosti rozhodlo rozhodnutím sp. zn. 9347/2016-KaLM z 20. júla 2016 tak, že zastavilo konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci, pretože sťažovateľka nedoložila k žiadosti listinné doklady požadované centrom k jej osobným a majetkovým pomerom v stanovenej lehote, t. j. do 30. júna 2016.

5. Podaním z 31. júla 2016 doručeným 2. augusta 2016 sťažovateľka podala proti rozhodnutiu centra (pozri bod 4) odvolanie, o ktorom rozhodol vyšší správny orgán „Právny odbor Centra právnej pomoci Bratislava“ rozhodnutím sp. zn. 12512/2016-PO-HA z 5. októbra 2016 tak, že jej odvolanie zamietol a rozhodnutie centra z 20. júla 2016 v celom rozsahu potvrdil. Rozhodnutie centra bolo doručené sťažovateľke 7. októbra 2016, keď nadobudlo aj právoplatnosť.

6. Sťažovateľka však výzvou požadované písomnosti uvedené v bode 3 ústavnému súdu dosiaľ nepredložila.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka ani napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nesplnenia podmienok uvedených vo výzve môže byť jej sťažnosť odmietnutá, ústavnému súdu v stanovenej lehote nepredložila kvalifikované splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom.

10. Ústavný súd preto aj so zreteľom na nečinnosť sťažovateľky, ktorá nevykonala relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí jej sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu (m. m. I. ÚS 591/2012, I. ÚS 445/2012 a III. ÚS 768/2016). S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľky vo vzťahu k namietanému porušeniu jej základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2017